

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

Кафедра історії України і методики викладання історії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

НАЗВА ДИСЦИПЛІНИ

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Освітньо-професійна програма «Політологія»

Спеціальність С 2 Політологія

Галузь знань С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський)

Затверджено на засіданні
кафедри історії України і
методики викладання історії

Протокол № 1 від 29 серпня
2025 р.

м. Івано-Франківськ – 2025

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Історія України
Викладач (-і)	Єгрешій Олег Ігорович
Контактний телефон викладача	0677383657
Е-mail викладача	ludyna@ukr.net ; oleh.yehreshii@cnu.edu.ua
Формат дисципліни	Очний
Обсяг дисципліни	кредити ЄКТС, 90 год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/course/subscription/through/url/b3faea2dc30601427044
Консультації	
2. Анотація до навчальної дисципліни	
<p>Предметом вивчення навчальної дисципліни є Історія України – дисципліна, яка формує ідентичність і національну самоповагу, адже історія української культури концентрує у собі такі взаємопов’язані речі, як національна мова, традиції та історична пам’ять. Вводячи студентів спеціальності у світ української культури з її основними науковими проблемами і дискурсами, ми намагаємося представити головні історичні віхи становлення та розвитку української нації, простежити процес формування національно-культурних цінностей із «задньою думкою», що засвоєні уміння і навички, знадобляться їм для роботи по спеціальності</p> <p>Увагу приділено також з’ясуванню низки теоретичних питань щодо сутності історії, її структури, у взаємозв’язку з суспільно-політичними та економічними процесами нинішньої доби, співвідношенню загальнолюдських та національних культурних цінностей, традиціям та новаціям у культурі тощо. Розглядаються й проблеми збереження національних культурних традицій в народному середовищі, а також вділяється увага небезпекам, що постають нині перед українським і світовим соціумами. За нашим задумом, поінформовані студенти у майбутньому зможуть інформувати про зазначені цивілізаційні виклики і своєму контактному середовищу.</p>	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	
<p>Мета дисципліни: студент повинен засвоїти весь матеріал з історії і культури України при допомозі поданих викладачем методичних рекомендацій, підготовлених семінарських занять, самостійної роботи, колоквиумів, захистів краєзнавчих робіт тощо. Засвоїти важливі дати з історії України, орієнтуватися у визначенні історичних епох, володіти історичною термінологією, глосарієм.</p> <p>Основними завданнями вивчення студентами дисципліни «Історія України» є засвоєння ними знань та набуття навичок щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомити студентів із основною хронологією подій, рубіжними датами і ключовими подіями історичного минулого України; - ознайомити студентів спеціальності із основною періодизацією історичного процесу; - запропонувати студентам прізвища основних дійових осіб історичного минулого України; - навчити студентів мислити у широкому всесвітньо-історичному контексті, 	

залучаючи відповідний фактичний матеріал;
 - навчити студентів оволодівати основними навичками написання краєзнавчих робіт;
 - навчити студентів зіставляти історичні події із сучасністю. Давати оціночні судження сучасним подіям, «екстраполювати епохами»

4. Програмні компетентності та результати навчання

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у політичній сфері, що характеризуються комплексністю та невизначеністю умов, із застосуванням теорій та методів політичної науки.

Загальні компетентності:

ЗК 1 Знання предметної області та розуміння професійної діяльності

ЗК 3 Здатність бути критичним і самокритичним

ЗК 5 Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології

ЗК 6 Здатність реалізовувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні

ЗК 7 Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і примножувати досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірності розвитку, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

СК 3. Здатність описувати пояснювати й оцінювати політичні процеси та явища у різних історичних, соціальних, культурних та ідеологічних контекстах

СК 9 Здатність презентувати результати теоретичних і прикладних досліджень для фахівців та нефхівців

Результати навчання:

РН 01. Розуміти предметну область, етичні та правові засади професійної діяльності

РН 02 Вільно спілкуватися українською та однією з іноземних мов усно і письмо у професійній діяльності

РН 03 Вміти критично мислити у сфері професійної діяльності

РН 04. Мати навички професійної комунікації

РН 05 Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності

РН 06 Знати свої права і обов'язки як члена демократичного суспільства та використовувати їх у професійній діяльності

РН 10 Вміти описувати пояснювати й оцінювати політичні процеси та явища у різних історичних, соціальних, культурних та ідеологічних контекстах

РН 16 Презентувати результати теоретичних і прикладних досліджень фахівцям і широкій аудиторії, засобом масової інформації, експертам з інших галузей знань

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	12 год.
лабораторні заняття / практичні / семінарські	18 год.

самостійна робота		60 год.		
Ознаки навчальної дисципліни				
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний	
1		1		
Тематика навчальної дисципліни				
Тема		кількість год.		
		лекції	Пр. заняття	сам. роб.
Тема 1 Вступ. Найдавніші часи в історії України		2		2
Тема 2 Київська Русь.			2	4
Тема 3 Галицько-Волинська держава			2	4
Тема 4. Українські землі у складі Литви і Польщі (друга половина XIV – початок XVI ст.):		1		2
Тема 5. Виникнення козацтва. Запорізька Січ.		1		2
Тема 6. Українські землі у складі Речі Посполитої (остання третина XVI – перша половина XVII ст.).		1		2
Тема 7. Національно-визвольна війна українського народу середини XVII ст. під проводом Б. Хмельницького.			2	2
Тема 8. Політичне становище України в другій половині XVII ст.		1		2
Тема 9. Українські землі у складі Російської імперії у XVIII ст.		1		2
Тема 10. Українські землі у складі Російської імперії у XIX ст.		1		6
Тема 11. Українські землі у складі Австрійської (Австро-Угорської) імперії у XIX ст.			2	4
Тема 12. Україна на початку XX ст.				4
Тема 13. Центральна Рада. Українська Гетьманська держава.		2		6
Тема 14. Директорія УНР. Західно-Українська Народна Республіка			2	4
Тема 15. Українські землі у міжвоєнний період.			2	6
Тема 16. Україна в роки Другої світової війни (1939–1945).			2	2
Тема 17. Україна у складі СРСР (1945–1991).		2	2	4
Тема 18. Україна – незалежна держава.			2	2
ЗАГ.		12	18	60
6. Система оцінювання навчальної дисципліни				

<p>Загальна система оцінювання навчальної дисципліни</p>	<p>Контроль за відвідуванням студентами лекцій – 10 б. Робота на парах (оцінка знань у ході семінарських занять) – 30 б. Оцінка за індивідуальну роботу – 10 б. Екзаменаційна письмова робота – 50 б.</p> <p>Поточний контроль з дисципліни «Історія України» відбувається шляхом перевірки засвоєння студентами знань та умінь в ході семінарських занять, підготовки індивідуальної роботи (краєзнавчого реферату) та контролю самостійного опрацьованої додаткової літератури.</p> <p>Перевірка засвоєння студентами знань та умінь в ході семінарських занять здійснюється шляхом оцінювання усних відповідей (в тому числі у формі презентацій), у разі необхідності – коротких письмових / тестових робіт. За опрацювання тем, визначених для семінарських занять студент може отримати максимально 30 балів. Відповідна форма активності студентів оцінюється за десятибальною системою.</p> <p>Навики роботи із науковою літературою, вміння аналізувати знайдені матеріали, робити висновки та узагальнення студенти реалізують шляхом написання індивідуальних робіт (краєзнавчих рефератів). Індивідуальна робота оцінюється максимально у 10 балів. Студентам також пропонується самостійне опрацювання наукових джерел, які є знаковими для відповідної дисципліни.</p> <p>Семестровий контроль відбувається формі екзамену і передбачає, що підсумкова оцінка з навчальної дисципліни визначається як сума оцінок за семестровий контроль знань і письмовий екзамен. За екзамен виставляється максимум 50 балів. Тобто усього студент може набрати 100 б.</p>
<p>Вимоги до письмових робіт</p>	<p style="text-align: center;">Вимоги до написання краєзнавчих рефератів</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Кількість сторінок – від 12 аркушів. 2. Нумерація сторінок починається з третьої, де розпочинається виклад першого розділу. 3. Перша сторінка – титульна. 4. На другій сторінці вміщується <i>зміст</i> реферату. 5. Структурно реферат повинен ділитися на 5 (п'ять) одиниць: власне змісту реферату, вступної частини (вступу), двох пропорційних чи розділів, висновків, списку використаної літератури. 6. <i>Вступ</i> – дуже важлива складова одиниця реферату, оскільки показує самостійність авторського підходу до роботи. У вступній частині реферату найголовніше вдало сформулювати актуальність теми, розкрити власне бачення автором важливості проблеми. Зазвичай <i>вступ</i> при написанні реферату не повинен перевищувати однієї сторінки. 7. При розкритті розділів не варто надмірно деталізувати, акцентувати на другорядних питаннях, подавати інформацію (дати, події), яка побіжно, опосередковано розкриває тему. З іншого боку, при написанні реферату не варто дуже захоплюватися аналізом “фактажу”. Короткі підсумкові узагальнення по розділах слід зробити хіба що наприкінці цих розділів, виділивши для цього один абзац. Розкриваючи розділи, належить пам'ятати, що найголовніше завдання, що стоїть перед автором – максимально широко, але водночас лаконічно висвітлити тему реферату. Наприкінці розділів вартує зробити

	<p>короткий самостійний висновок (декілька речень). При розкритті розділів іноді (якщо є більш як 10 позицій літератури) роблять поклики на відповідні прочитані книги. Поклики подають у квадратних дужках, де зазначають також сторінки книги, звідки запозичується інформація.</p> <p>8. Реферат повинен також містити завершальну частину – <i>висновки</i>. У них автору належить підвести підсумки реферату. Спробувати, свого роду, дати відповідь на питання – що слідує з пропонованого фактичного матеріалу? Найважливіше аби висновки мали самостійний характер. Як правило, у рефераті висновкова частина не повинна перевищувати одну сторінку.</p> <p>9. Завершальна частина – список використаної літератури. Узагалі мінімальна кількість позицій літератури для реферату – 5 <i>позицій</i>. Літературні позиції повинні бути побудовані за алфавітним принципом.</p> <p style="text-align: center;"><i>Взірець змісту:</i></p> <p>Вступ..... 3 Розділ I Історія села Кричка..... 4 Розділ II. Повсякденне життя жителів села Кричка 1960-х рр. (за польовими дослідженнями автора.9 Висновки.....11 Список використаної літератури.....12</p> <p style="text-align: center;"><i>Взірець списку використаної літератури:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Коляструк О. А. <u>Предмет історії повсякденності: історіографічний огляд його становлення у зарубіжній та вітчизняній історичній науці</u>. Український історичний журнал. 2007. № 1. С. 174–184. 2. Матеріали польових досліджень. Опитування провів (провела) 12 березня 2023 р. Кушнір Андріана. 3. Удод О. Медійна історія та професійна репутація історика. URL. http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/182340/10-Udod.pdf?sequence=1 4. Удод О. Історія повсякденності як провідний напрям української історіографії. Краєзнавство. 2010. № 3. С. 6–9. URL. http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/32065/02-Udod.pdf?sequence=1 5. Коляструк. О. Історія повсякденності як об’єкт історичного дослідження: історіографічний і методологічний аспекти. Х.: Видавництво «Курсор». 2008. 122 с.
Семінарські заняття	<p>Критерії поточного оцінювання: Відповідно до <u>Положення про порядок організації та проведення оцінювання успішності здобувачів вищої освіти ДВНЗ «Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника» (введено в дію наказом ректора № 799 від 26.11.2019 р.; із внесеними змінами наказом № 212 від 06.04.2021 р.) та Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (Нова редакція) (введено в дію наказом ректора № 361 від 31.07.2020 р.)</u> знання оцінюються як з теоретичної, так і з практичної підготовки відповідно до національної шкали за такими критеріями:</p>

	<p>- «відмінно» – здобувач освіти міцно засвоїв теоретичний матеріал, глибоко і всебічно знає зміст навчальної дисципліни, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;</p> <p>- «добре» – здобувач освіти добре засвоїв теоретичний матеріал, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; має практичні навички, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при аналізі практичного матеріалу;</p> <p>- «задовільно» – здобувач освіти в основному опанував теоретичними знаннями навчальної дисципліни, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю;</p> <p>- «незадовільно» – здобувач освіти не опанував навчальний матеріал дисципліни, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутні наукове мислення, практичні навички не сформовані.</p>
Умови допуску до підсумкового контролю	Студент повинен отримати максимум 26 б. (за семінарські заняття і написання реферату)
Підсумковий контроль	<p><i>форма контролю (екзамен);</i> <i>форма здачі (комбінована) максимум 50 б. «за семестр» і максимум 50 б. за письмову екзаменаційну підсумкову роботу</i></p>
7. Політика навчальної дисципліни	
<p>Письмові роботи: У разі виконання письмових завдань здобувачем освіти пізніше встановленого терміну, без попереднього узгодження ситуації з викладачем, оцінка за завдання – «незадовільно», відповідно до Положення про порядок організації та проведення оцінювання успішності студентів ДВНЗ «Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника» (введено в дію наказом ректора № 799 від 26.11.2019 р.; із внесеними змінами наказом № 212 від 06.04.2021 р.).</p> <p>Академічна доброчесність: Дотримання академічної доброчесності засновується на ряді положень та принципів академічної доброчесності, що регламентують діяльність здобувачів вищої освіти та викладачів університету. Ознайомитися з даними положеннями та документами можна за посиланням: https://pnu.edu.ua/положення-про-запобігання-плагіату/</p> <p>Відвідування занять: Можливість і порядок відпрацювання пропущених здобувачем освіти занять регламентується Положення про порядок організації та проведення оцінювання успішності здобувачів освіти ДВНЗ «Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника» (введено в дію наказом ректора № 799 від 26.11.2019 р.; із внесеними змінами наказом № 212 від 06.04.2021 р.).</p>	

Неформальна освіта: Можливість зарахування результатів неформальної освіти регламентується [Положенням про порядок зарахування результатів неформальної освіти у ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» \(введено в дію наказом ректора № 819 від 29.11.2019; із внесеними змінами наказом № 80 від 12.02.2021 р.\)](#).

8. Рекомендована література:

Базова:

1. Аркас М. Історія України-Русі – Одеса : Маяк, 1994. – 392 с.2. Бойко О. Д. Історія України: навч. посіб.– 3-тє вид., доп. – К.: Академвидав, 2006. 688 с. (Альма-матер).
3. Верстюк В. Україна від найдавніших часів до сьогодення. Хронологічний довідник– К.: Наукова думка, 1995. 688 с.
4. Гусєв В. І. Історія України: навч. посіб. К.: Вища школа, 2003. 431 с.
5. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації ХІХ–ХХ ст. К.: Генеза, 2000. 360 с.
6. Грушевський М. Історія України-Руси. В 11 т., 12 кн. – К.: Наукова думка, 1991
7. Давня історія України: в 3 т. – К.: Наукова думка, 1997-2000.
8. Довідник з історії України. А-Я / за заг. ред. І. Підкови, Р. Шуста; Ін-т істор. досліджень ЛНУім. І. Франка. – 2-ге вид., доопрац. і доп. – К.: Генеза, 2001. 1136 с.
9. Дорошенко Д. Нарис історії України: у 2 т. К., 1991.
10. Жуковський А. Нарис історії України. Львів,1992. 230 с.
11. Екельчик С. История Украины: становление современной нации. К., 2010.
12. Енциклопедія історії України: у 5-ти т. / редкол.: В.А. Смолій (голова), Я.Д. Ісаєвич, С.В. Кульчицький [та ін.]. – К.: Наукова думка, 2005.
13. Єфименко О. Історія України та її народу / О. Єфименко; [пер. з рос. В. Д. Калити].–К.: Мистецтво, 1992. – 256 с.
14. Історія України: посібник / за ред. Г. Темка, Л. Тупчієнка. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002 – 480 с. (Альма-матер).
15. Історія України / за ред. В. Смолія. – 3-тє вид., доп. й перероб. К.: Альтернативи, 2002. – 471 с
16. Історія України / кер. авт. кол. Ю. Зайцев. – Вид.4-тє. – Львів: Світ, 2003. – 520 с
17. Історія України: навч. - метод. посіб. для семінар. занять / В.М. Литвин, А.Г. Слісаренко, В.Ф. Колесник [та ін.]. – К.: Знання-Прес, 2006. 460 с.
18. Історія України: Документи. Матеріали. Посібник / уклад., комент. В. Ю. КороляК.,2002. 448 с. (Альма-матер).
19. Історія українського козацтва: Нариси: у 2 т. / редкол.: В. А. Смолій [та ін.]. – К.: КиєвоМогилянська академія, 2006. – Т. 1. – 800 с.; – 2007. – Т. 2. 724 с.
20. Касьянов Г. Україна 1991–2007: нариси новітньої історії– К.: Наш час, 2008. 432с.
21. Король В. Історія України: навч. посібник / В. Король. – 2-ге вид., доп. – К.: В.Ц.:«Академія», 2008. – 496 с. (Альма-матер)
22. Котляр М. Довідник з історії України. К., 1996. 240с.
23. Крип'якевич І. Історія України. – Львів: Світ, 1992. 520 с. («Пам'ятки історичної думки України»).
24. Магочій Павло-Роберт. Історія України. К.: Критика, 2007. 640 с.
25. Мицик Ю. Історія України: навч. посіб. для старшокласників. К., 2005. 576 с.
26. Мороз В. Я. Україна у двадцятому столітті. Етап перший.1900-1920 рр. Львів: Ліга-Прес, 2005. – 656 с.
27. Новий довідник: Історія України / упоряд. С. Крупчан, Т. Крупчан, О. Скопненко, О. Іванюк – 2-ге вид. – К.: ТОВ «КАЗКА», 2006. – 736 с.
28. Остафійчук В. Історія України: сучасне бачення: навч. посіб.– 3-тє вид., перероб. і доп. – К.: Знання-Прес, 2006. – 422с.

29. Панченко П. П. Історія України ХХ – початку ХХІ століття: навч. посіб. / П.П. Панченко, Н.П. Барановська, С.С. Падалка [та ін.]; за заг. ред. В. А. Смолія. – К.: Знання, 2004. – 582 с.
30. Пасічник М. Історія України: державницькі процеси, розвиток культури та політичні перспективи: навч. посіб. 2-ге вид., стер. – К.: Знання, 2006. – 735 с.
31. Полонська-Василенко Н. Історія України: у 2 т. – К.: Либідь, 1992
32. Полянський О. Історія України : [навч. посіб. для семінарських занять для студ. Неісторичних спеціальностей ВНЗ]. Л.: ЛДУФК, 2011. – 468 с.
33. Савченко Н. Історія України: модульний курс: навч. посіб.К., 2006. – 544 с 10
34. Світлична В. Історія України: навч. посіб. 4-е вид. – К.: Каравела, 2008. – 400 с
35. Субтельний О. Україна: історія [пер. з англ. В. Шевчука]. – 3-тє вид. перероб. і доп. – К.: Либідь, 1993. – 720 с.
36. Україна крізь віки: у 15 т. / НАН України; Ін-т історії України НАН України. – К., 1998–1999
37. Яковенко Н. Нарис історії середньовічної та ранньомодерної України. 2-ге вид., перероблене та розшир. – К.: Критика, 2005. – 584 с.

Додаткова

1. Антонович В. Б. Про козацькі часи на Україні. – К.: Дніпро, 1991. – 238 с.
2. Білас І. Репресивно-каральна система в Україні. 1917–1953: суспільно політичний та правовий аналіз: у 2 кн. – К., 1994. – Кн. 1. – 432 с.; Кн. 2. – 688 с.
3. Брайтчевський М. Конспект з історії України. – К.: Знання, 1991. – 204 с.
4. Вацеба О. М. Нариси з історії спортивного руху в Західній Україні. – ІваноФранківськ: Лілея-НВ, 1997. – 232 с.
5. Видатні постаті в історії України ІХ–ХІХ ст. : Короткі біогр. нариси. Історичні та худож. портрети / В. І. Гусев, В. П. Дрожжин [та ін.]. – К.: Вища школа, 2002. – 359 с.
6. Голод 1921–1923 років в Україні. Збірник документів і матеріалів – К.: Наукова думка, 1993. – 240 с.
7. Голодомор 1932–1933 років в Україні: документи і матеріали / упор. Р. Я. Пиріг; НАН України, Ін-т історії України. – К.: Вид. дім. «Києво-Могилянська академія», 2007. – 1128 с.
8. Гунчак Т. Україна: перша половина ХХ ст.: нариси політичної історії. – К.: Либідь, 1993. – 288 с.
9. Даниленко В., Сталінізм на Україні (20–30-ті роки). С.Кульчицький. – К.: Либідь, 1991. – 344 с
10. Дві Русі / за заг. ред. Л. Івшиної. – К.: Факт, 2003. – 496 с. – (Бібліотека газети «День»).
11. Енциклопедія історії України: у 5-ти т. / редкол.: В. А. Смолій (голова), Я.Д. Ісаєвич, С.В. Кульчицький [та ін.]. – К.: Наукова думка, 2005.
12. Енциклопедія українознавства. Словникова частина: У 10 т. – Львів, 1993–2001.
13. Енциклопедія українознавства. Загальна частина: у 3 т. – К., 1994–1995.
14. Єгрешій О. Єпископ Григорій Хомишин: портрет релігійно-церковного і громадсько-політичного діяча. Івано-Франківськ: НоваЗоря, 2006. 168 с.
15. Єгрешій О. Сакральні архетипи: спроба традиціоналістського погляду на історичну ретроспективу. Карпати. Всеукраїнський науковий і культурнопросвітний часопис. 2014. № 5 С. 343–356.
16. Єгрешій О. Гендерна ідеологія: науковий дискурс на тлі руйнування традиції. Галичина. Науковий і культурно-просвітний краєзнавчий часопис. 2016. № 28. С. 155–164.
17. Єгрешій О. Виступ польського посла Броніслава Войцеховського проти митрополита Андрея Шептицького 1938 р.: зміст та громадський резонанс. Василь Стефаник, Іван Франко, Андрей Шептицький у контексті культурно-просвітницьких процесів кінця ХІХ–ХХ століть: колективна монографія / упорядкування та наукове редагування: Наталя Мочернюк, Олександр Солецький. Івано-Франківськ : ВГЦ «Просвіта», 2020. С. 74–83. URL: <http://lib.pnu.edu.ua:8080/handle/123456789/7937?locale=uk>
18. Іванченко Р. Історія без міфів: Бесіди з історії укр. державності: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Р. Іванченко. – 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: МАУП, 2006. – 624 с
19. Історична наука: термінологічний і понятійний довідник : навч. посіб. для студ. вищих

- навч.закл. / редкол. В.М.Литвин [та ін.]; ред. Л. О.Біда. – К.: Вища школа, 2002. – 430 с.
20. Історія України в особах: Литовсько-Польська доба / О. Дзюба, М. Довбищенко, О. Русина [таін.]. – К.: Україна, 1997. – 272 с
 21. Історія України від найдавніших часів до сьогодення. Збірник документів і матеріалів / за заг.ред. А.П. Коцура, Н.В. Терес. – Київ -Чернівці: Книги – XXI, 2008. – 1100 с.
 22. Історія української культури: в 5-ти т. – Т. 1-3. – К.: Наукова думка, 2001.
 23. Касьянов Г. Українська інтелігенція 1920-х – 30-х років: соціальний портрет та історична доля– К., 1992. – 176 с.
 24. Касьянов Г. Сталінізм і українська інтелігенція (20–30-ті рр.). К.:Наукова думка, 1991. – 96 с.
 25. Касьянов Г. Незгодні: українська інтелігенція в Русі Опору 1960–80-х років.К.: Либідь, 1993. – 224 с
 26. Кульчицький С. Комунізм в Україні: перше десятиріччя (1919–1928). К.1996. – 508 с
 27. Кудряченко А. І. Політична історія України ХХ століття: підруч. для студ. вищ. навч. закл. /А. І. Кудряченко, Г. І. Калінічева, А. А. Костира. – К.: МАУП, 2006. – 696 с.
 28. Косик В. Україна і Німеччина в Другій світовій війні. Париж; Нью-Йорк; Львів,1993. – 660 с.
 29. Костюк Г. Сталінізм в Україні: Генеза і наслідки: Дослідження і спостереження сучасника / Г.Костюк; [пер. з англ.]. – К.: Смолоскип, 1995. – 508 с.
 30. Котляр М. Ф.Історія України в особах: Давньоруська держава. К.: Україна,1996. – 240 с.
 31. Організація Українських націоналістів і Українська Повстанська Армія. Історичні нариси НАН України; Ін-т історії України; С.В. Кульчицький. – К.: Наукова думка, 2005. – 495 с.
 32. Петровський В.В. Історія України: Неупереджений погляд: Факти. Міфи. Коментарі / В.ВПетровський, Л.О. Радченко, В.І. Семененко. – Х.: ВД «ШКОЛА», 2007. – 592 с.11
 33. Політична історія України ХХ ст.: У 6 т. / НАН України; Ін-т політ. і етнонац. досліджень;І.Ф.Курас, Ю.І.Шаповал, Ю. А. Левенець [та ін.]. – К.: Генеза, 2002-2003.
 34. Політичний терор і тероризм в Україні. ХІХ – ХХ ст. Історичні нариси / Д. В. Архіерейський,О. Г. Бажан, С. І. Білокінь та ін. – К.: Наукова думка, 2002. – 952 с.
 35. Полянський О. Західна Україна у двох революціях: 1848–1918. – Тернопіль:Джура, 1998. – 52 с
 36. Полянський О. Історичні силуети. – Тернопіль: ЛПЛЕЯ, 1998. – 128 с
 37. Полянський О. Курс лекцій з історії України. Остання чверть ХVІІІ – середина ХІХ ст. / О.Полянський. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. – 192 с
 38. Полянський О. Армія нескорених. До 60-річчя УПА. – Тернопіль:Підручники і посібники, 2002. – 48 с.
 39. Полянський О. Український рух Опору в 1921 – 1939 рр. – Тернопіль:Підручники і посібники, 2004. – 64 с.
 40. Попович Мирослав. Червоне століття.– К.: АртЕк, 2005. – 888 с.
 41. Потоцький В. П. Хто є хто в українській історії / В. П. Потоцький. – Х.: ВД «ШКОЛА», 210. –160 с. – (Історичний архів: Маленькі таємниці великої історії)..
 42. Реєнт О.Усі гетьмани України: Легенди, міфи, біографії. Х.: Фоліо, 2007. – 415 с.– (Історичне досє).
 43. Реєнт О. Україна між світовими війнами (1914-1939). Події. Люди. Документи: Нарисиісторії: навч. посіб. / О. П. Реєнт, І. А. Коляда. – К: Школа, 2004. – 544 с.
 44. Реєнт О. Україна в імперську добу (ХІХ – поч. ХХ ст.). – К., 2003. – 340 с.
 45. Розсекречена пам'ять: Голодомор 1932–1933 років в Україні в документах ГПУ-НКВД. – К.:Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. – 604 с.
 46. Рубльов О. Сталінщина і доля західноукраїнської інтелігенції. 20–50-ті рр. ХХ ст. К.: Наукова думка, 1994. – 350 с.
 47. Рух Опору в Україні: 1960-1990. Енциклопедичний довідник / [передм. Осипа Зінкевича,Олеся Обертаса]. – К.: Смолоскип, 2010. – 804 с.
 48. Семененко В. І. Хто такі українці? Що таке Україна? / В. І. Семененко. – Х: ВД

«ШКОЛА»,2010. – 160 с. – (Історичний архів: Маленькі таємниці великої історії).
49. Смолій В. А. Українська державна ідея. Проблеми формування еволюції, реалізації / В.А.Смолій, В.С.Степанков. – К.: Альтернативи, 1997. – 366 с.
Законодавчі акти, нормативні документи, інструктивні, методичні матеріали та рекомендації міністерств і відомств:

Нормативно-правова база України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua>

Наукова бібліотека ПНУ. URL: <http://lib.pnu.edu.ua/>

Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>

Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого. URL: <https://nlu.org.ua/>

Ресурси курсу

Інформація про курс розміщена на сайті дистанційного навчання Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника <https://d-learn.pnu.edu.ua/>

Викладач _____

Єгрешій О.І.